

[Arentoft]

Det samme gælder START-forhandlingerne, som man nu har truffet beslutning om skal foregå fra den 29. i denne måned.

Idéen fra præsident Bresnjevs side om, at man skulle fastfryse antallet af mellemdistanceraketter, synes jeg ikke er nogen god idé. Jeg mener, det minder om to, der har spillet kort, og den ene har vundet alle pengene fra den anden, hvorefter han siger: nu holder vi op med at spille. Jeg synes heller ikke, at det var nogen smart udtalelse, vores statsminister kom med i den forbindelse ved at sige, at han syntes, det var en god idé. Jeg synes, det er en farlig fælde, vi kan risikere at lade os lokke i.

Med hensyn til Cypern så er det jo en græsk-tyrkisk strid. Jeg er enig i, at det skal være interkommunale forhandlinger under ledelse af FN. Jeg tror, man her kan benytte lejligheden til at sige, at netop her har NATO haft en stor betydning. Når det ikke er gået værre, end det er, er det netop, fordi både Grækenland og Tyrkiet er medlemmer af NATO.

Det mest alvorlige i øjeblikket er vel nok Falklandskrigen. Den kan få uoverskuelige følger for forholdet mellem Europa og Latinamerika. Jeg vil endda sige for hele verden, for den kan i værste fald eskalere. Der er krigsskibe dernede, også fra Sovjetunionen er der u-både, og man vil ikke kunne se på et skib, der bliver sænket, om det er sænket med argentinske eller russiske eller andre landes torpedoer. For mig er der ingen tvivl om, at der er tale om en argentinsk aggression. Jeg kan sige til hr. Lasse Budtz, at det også efter min mening er uden for NATOs område, og at det ikke er noget NATO-anliggende.

Ligeledes mener jeg heller ikke, at USA er forpligtet hverken af Monroedoktrinen eller af aftalen mellem de amerikanske stater, når der er tale om, at Argentina har foretaget en aggression.

Hvis man ser det i lidt større perspektiv, så ligger Antarktis jo ret tæt ved, og når det endelig kommer til kernepunktet, så er det jo penge og energiressourcer, olie, kul og al den slags, det i virkeligheden drejer sig om. Der er ingen tvivl om, at Sovjetunionen har kig på Antarktis også og kan bruge Argentina som springbræt dertil.

Noget andet, man taler om, er: når krigen er slut derude – og man må håbe på, at det

går hurtigt – hvad så? Jeg har gået og spekuleret lidt. Der er jo et begreb, der hedder brain-storming. Det kan være, at en måske i første omgang tåbelig idé kan afføde en god idé. Jeg var så heldig i 1979 at være på Svalbard, og det har fået mig til at tænke på følgende: mener udenrigsministeren, det måske var en idé at arbejde videre på, at man prøvede at få en Svalbardløsning omkring Falklandsøerne? Det var jo således, at Svalbard blev underlagt norsk suverænitet den 14. august 1925, efter at man havde ført en lang, lang række forhandlinger. Hvis jeg må have lov at citere fra en bog, »Svalbard«, af Tim Greve. Der står:

»Det var den 9. februar 1920, at Svalbardtraktaten blev undertegnet i Paris. De stater, som undertegnede, var Danmark, Frankrig, Italien, Japan, Holland, Norge, Storbritannien, Sverige og USA. Desuden undertegnede 5 stater, som var medlemmer af det britiske statssamfund, nemlig Australien, Canada, Indien, New Zealand og Sydafrika. Andre lande havde adgang til at slutte sig til traktaten, og det skete også, således at der nu er 39 traktatpartnere.

Den ordning, som på denne måde kom i stand, repræsenterede noget nyt i folkeretten. Samtidig med at øerne med tilhørende territorialfarvand blev lagt under norsk suverænitet og lovgivning, blev det slået fast, at området skulle være åbent for visse typer af økonomisk udnyttelse på lige vilkår. Desuden blev det traktatfæstet, at Svalbard skulle have en delvis demilitariseret stilling, det vil sige, at der ikke skulle kunne bygges faste forsvarsanlæg dér.«

Noget i den retning vil jeg godt høre om ministeren mener man kunne tage op.

Hr. Ninn-Hansen nævnte, at det er godt at kunne konstatere, at der fortsat er bred opbakning bag dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik. Her nævnte hr. Ninn-Hansen 5 partier og udvidede det med 2, således at der er 7.

Jeg vil nok sige, at 100 pct. enighed er der vel ikke mellem alle om alle emner. Hr. Ninn-Hansen nævnte, at fremskridtspartiet ikke gik ind for handelssanktioner mod Argentina. Vi har forklaret hvorfor. Jeg vil blot nævne her – det kan jeg ikke nå at komme nærmere ind på – at med hensyn til Sydafrika er hverken centrum-demokraterne eller fremskridtspartiet enige. Men det er ikke ens-